

Media jako narzędzie promocji i reinterpretacji kultury Śląska na przykładzie influencera Dawida Koczura — Synka ze Śląska

Anita Brylak

Uniwersytet Warszawski

Wydział Dziennikarstwa Informacji i Bibliologii

anitamariabrylak@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0006-8182-5603>

Abstrakt: Celem niniejszej pracy jest analiza działalności Dawida Koczura, znanego jako Synek ze Śląska, w mediach społecznościowych ze szczególnym uwzględnieniem platformy Instagram. Badanie koncentruje się na ocenie efektywności mediów społecznościowych jako narzędzia wspierającego promocję i popularyzację współczesnej kultury Śląska. W pracy wykorzystano analizę jakościową, której poddane zostały formy komunikacji internetowej do prezentowania elementów dziedzictwa regionalnego, takich jak gwara śląska, obyczaje czy tradycje. Praca uwzględnia także kontekst rosnącego znaczenia twórców internetowych w kształtowaniu postaw kulturowych, zmian w sposobach konsumpcji treści regionalnych oraz roli humoru, autentyczności i osobistej narracji w budowaniu przekazu kulturowego. Zebrane dane pozwoliły ocenić, w jakim stopniu aktywność Synka ze Śląska przyczyniła się do utrwalania i popularyzacji śląskiej tożsamości, poszerzania wiedzy odbiorców o regionie oraz kształtowania pozytywnego wizerunku Śląska w przestrzeni publicznej. Badanie przeprowadzone w okresie styczeń-wrzesień 2025 obejmuje analizę treści profilu Dawida Koczura na Instagramie w ramach studium przypadku. Analiza działalności internetowej Dawida Koczura wykazała, że media społecznościowe stanowią właściwe narzędzie do promocji kultury lokalnej Śląska. Dostrzeżono jednak, że w procesie tym mogą pojawić się wyzwania takie jak zachowanie autentyczności, zgromadzenie wiernych odbiorców treści, a także systematyczna publikacja treści wobec prężnie działającej konkurencji.

Słowa kluczowe: Śląsk, gwara śląska, turystyka kulturowa, tradycja

Wprowadzenie

Współcześnie, w warunkach intensyfikującej się cyfryzacji, która coraz głębiej penetruje wszystkie obszary życia społecznego, młodzi twórcy oraz influencerzy zyskują status istotnych aktorów kulturowych, pełniąc funkcję mediatorów między tradycją a nowoczesnością. Ich działalność w mediach społecznościowych nie tylko generuje nowe tendencje estetyczne i komunikacyjne, lecz również przyczynia się do ochrony lokalnego dziedzictwa kulturowego, szczególnie narażonego na zatracenie przy szybkim przepływie informacji. Zjawisko to stanowi istotny punkt odniesienia dla badań nad współczesnymi formami transmisji kultury, które coraz częściej przybierają postać hybrydowych praktyk twórczych, łączących elementy tradycyjne z cyfrowymi.

W tym kontekście zasadne jest podjęcie refleksji nad sposobami, w jakie artyści młodego pokolenia oraz liderzy opinii adaptują i reinterpreterują lokalne zwyczaje, posługując się narzędziami i estetyką, właściwymi dla środowiska nowych mediów. Zauważa się, że kultura i turystyka zawsze były nierozzerwalnie ze sobą powiązane. Zabytki, atrakcje i wydarzenia kulturalne stanowią ważną motywację do podróżowania, a podróż sama w sobie generuje kulturę [Richards 2018]. Analiza obejmująca twórczość i działalność influencera Dawida Koczura pozwala uchwycić mechanizmy, dzięki którym tradycja może zostać nie tylko symbolicznie ożywiona, lecz także trwale zachowana w zbiorowej świadomości poprzez jej obecność w przestrzeni cyfrowej. Artykuł ten stanowi próbę wskazania strategii i praktyk, które służą zarówno reanimacji elementów dziedzictwa kulturowego, jak i ich utrwalaniu w perspektywie międzypokoleniowej. Analiza roli młodych twórców w procesach transmisji kulturowej pozwala lepiej zrozumieć, jak współczesne społeczeństwa adaptują się do zmian wynikających z cyfryzacji i globalizacji. Media społecznościowe stają się jednym z głównych środowisk kształtowania tożsamości, a także przestrzenią, w której tradycje podlegają reinterpretacji i ponownemu wartościowaniu. Badanie tego zjawiska umożliwia uchwycenie nowych modeli uczestnictwa w kulturze oraz sposobów, w jakie treści o charakterze tradycyjnym mogą funkcjonować w dynamicznym, interaktywnym ekosystemie mediów, szczególnie obsługiwanych przez młodsze pokolenia. Co więcej, refleksja nad działaniami młodych liderów opinii, takich jak Dawid Koczur, ma znaczenie dla ochrony dziedzictwa kulturowego. W sytuacji, gdy wiele lokalnych zwyczajów i elementów tożsamości ulega marginalizacji, twórczość internetowa może odgrywać rolę narzędzia archiwizacji i ożywiania tradycji. Jest to szczególnie ważne w kontekście zanikania przekazu międzypokoleniowego w jego dawnym, bezpośrednim wymiarze. Przeprowadzona analiza pozwala także lepiej zrozumieć potencjał nowych mediów jako platformy edukacyjnej i społecznej. Ukazuje, w jaki sposób cyfrowi twórcy mogą wpływać na świadomość kulturową odbiorców, inicjować dialog o tożsamości oraz inspirować do aktywnego uczestnictwa w kulturze, także w ramach turystyki kulturowej.

Wybór tematu pracy nie jest więc przypadkowy. Dotychczas nie przeprowadzono szczegółowej analizy przypadku Dawida Koczura jako reprezentatywnego przykładu promowania kultury Śląska w przestrzeni cyfrowej, co czyni tę problematykę istotną z perspektywy badań nad współczesnymi formami upowszechniania dziedzictwa. Działalność twórcy stanowi interesujący przykład ze względu na konsekwentne

i świadome odwoływanie się do lokalnych tradycji. Co więcej, studium tego przypadku stwarza okazję do zbadania, jak jednostkowe inicjatywy mogą wpisywać się w szersze procesy rewitalizacji kultury lokalnej, a nawet ją współtworzyć. Analiza działań Koczura pozwala również ocenić, które strategie komunikacyjne i kreatywne mają potencjał realnego oddziaływania na odbiorców, a tym samym na kształt współczesnego dyskursu o śląskiej tożsamości. W pracy zastosowano metodę analizy jakościowej. Na tym etapie prac zakłada się, że szczegółowe studium przypadku tego twórcy internetowego pozwoli na określenie, w jaki sposób media społecznościowe mogą przyczynić się do promowania kultury i tradycji Śląska. Badanie przeprowadzone w okresie styczeń-wrzesień 2025 obejmuje analizę treści profilu Dawida Koczura na Instagramie w ramach studium przypadku.

Turystyka kulturowa — ujęcie teoretyczne

Twórcy internetowi odgrywają kluczową rolę w procesie ochrony dziedzictwa kulturowego ze względu na zasięgi oraz możliwość dotarcia w krótkim czasie do szerokiego grona odbiorców. Przekazywanie wartości istotnych dla tożsamości narodowej pozwala na ich ochronę przed zapomnieniem, na które poniekąd są one skazane z uwagi na rozwój cywilizacyjny, napływające anglicyzmy czy inspirowanie się kulturą Zachodu. W obronie wartości stają nieliczni, którzy nie wstydzą się swojego pochodzenia, tradycji wyniesionej z domu czy swoich przodków. I choć turystów promujących swoje podróże w mediach społecznościowych jest wielu, turystykę kulturową uprawiają nieliczni. Przechodząc do samej jej definicji, należy spojrzeć na nią nieco szerzej i zaznaczyć, że sama kultura stymuluje rozwój turystyki, natomiast turystyka popularyzuje dobra kulturalne [Jędrysiak 2008, s. 5]. Turystyka kulturowa wedle definicji stanowi aktywność osób w ich miejscach pobytu turystycznego oraz podróży ze stałego miejsca zamieszkania, która pozwala na poznanie i doświadczenie innego sposobu życia ludzi. Są to sposoby ukazujące ich obyczaje społeczne, religijne, tradycję, myśl intelektualną, pragnienia czy wreszcie dziedzictwo kulturowe [Marciszewska 2002, s. 5]. Tadeusz Jędrysiak [2008] przedstawił również inną definicję turystyki kulturowej. Według niego, mianem tym można określić również przemieszczenie się osób z miejsc ich stałego pobytu do miejsc pobytu tymczasowego, gdzie mogą oni spotkać atrakcje kulturalne, pozwalające na zdobycie nowych informacji i doświadczeń, a także zaspokojenie swoich potrzeb.

Szczególne znaczenie w tego typu turystyce mają walory kulturowe. Powstały one w wyniku działalności człowieka i świadczą o kulturze dawniejszych i teraźniejszych pokoleń. Wyznaczają one atrakcyjność regionu turystycznego i są podstawą jakości produktu turystycznego, które określają podstawowe kierunki zainteresowań społeczeństwa [Pabian 2006, s. 7].

Należy zauważyć, że w literaturze stosuje się również pojęcie turystyki sentymentalnej. Związana jest ona ze zjawiskiem diaspory, rozproszeniu członków danej grupy narodowej, etnicznej, kulturowej na obczyźnie lub poza właściwym dla niej miejscem. W podróżach takich ważnymi motywami są chęci poznawania, kultywowania i upamiętnienia tradycji swoich przodków, wpisane w inne rodzaje działalności (sztuka, promowanie kultury, zachowanie języka). Ogromną wartość w turystyce sentymentalnej mają zatem podejmowane przez turystów działania zmierzające do zachowania tradycji i poczucia wspólnego dziedzictwa kulturowego z ludźmi, których obecnie nie ma w najbliższym kręgu [Jędrysiak 2008, s. 73]. Zakłada się, że turystyka sentymentalna może być jednym z głównych atutów promocji Polski w regionie, gdzie kultura ta nie występuje [Łobożewicz, Bieńczyk 2001, s. 183-184].

Przykładem postaci, która promuje dziedzictwo kulturowe na arenie krajowej, jest Dawid Koczur. Influencer pochodzący ze Śląska, mieszkający aktualnie w Warszawie i stosujący gwarę śląską na co dzień w mediach społecznościowych. Można go zakwalifikować do internetowych celebrytów, których w ostatniej dekadzie pojawiło się w mediach wielu. Wszystko za sprawą rozwoju technologii oraz krótkiej ścieżki dotarcia do tysięcy osób jednocześnie. Crystal Abidin zwraca uwagę, że wystarczy jeden viralowy materiał, aby błyskawicznie zaskarbić sobie uwagę internautów i stać się gwiazdą [Abidin 2018]. Chwilowa sława staje się pełnoetatową karierą ze współpracami i kontaktami podpisanymi z kluczowymi na rynku graczami, a samo oblicze internetowych celebrytów nieustannie przy tym ewoluuje.

Analiza przypadku Dawida Koczura – Synka ze Śląska

Obecne czasy skłaniają ku refleksji nad problematyką i nazewnictwem kulturowym. Na kwestię tę zwrócił uwagę Jerzy Jastrzębski, podkreślając, że potrzeba definiowania tożsamości i osobności jest szczególna, skoro zaowocowała dziesiątkami nazw i haseł, definiujących i opisujących wszelkie transformacje kulturowe i trendy, pozwalające rozwijać się współczesnej kulturze [Jastrzębski 2011, s. 7-8].

Dawid Koczur pochodzi z Łędzin, małej miejscowości pod Tychami, jednak od 10 lat mieszka w Warszawie. I choć czas ten mógł zadziałać na jego niekorzyść, przedstawiciel regionu śląskiego z dumą promuje miejsce swojego pochodzenia, przyczyniając się do rozwoju turystyki kulturowej, jednak w nieco nowoczesnym wydaniu.

Działalność Koczura jest przykładem tego, w jaki sposób media społecznościowe mogą stanowić narzędzie promocji i reinterpretacji kultury Śląska. Reinterpretacji dlatego, że przekaz mediowy zamieszczony przez twórcę na Instagramie może zostać dowolnie odebrany i ponownie zinterpretowany przez jego odbiorców. Sposób komunikacji Synka ze Śląska jest autentyczny. Influencer nikogo nie udaje, przez co zyskał rzeszę odbiorców. Literatura o mediach wskazuje, że ukrywanie czegośkolwiek lub przekazywanie treści zniekształconych w stosunku do posiadanych jest wyrazem zamknięcia się osoby, a tym samym zaprzeczeniem definicji komunikowania się [Sareło 2000, s. 45]. Analiza przypadku Dawida Koczura pozwala na stwierdzenie, iż wybrany autor wie, w jaki sposób komunikować się z odbiorcami, aby chcieli oni poznać kulturę Śląska. Promowana jest ona przez różnorodną działalność, która zostanie omówiona poniżej.

Działalność internetowa i telewizyjna

Główną działalnością podjętą przez Dawida Koczura w procesie promowania i utrwalania dziedzictwa kulturowego jest posługiwanie się gwara. Profil Koczura na Instagramie, który obserwuje 138 tys. użytkowników (dane na dzień 22.11.2025), został w całości okraszony gwara. Zarówno posty, rolki, jak i instastories tworzone są z wykorzystaniem w mowie i piśmie śląskiej gwary.

Ryc. 1. Dawid Koczur przeprowadza rozmowy z przechodniami

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DO3qJo4jQK8/>, dostęp: 22.11.2025

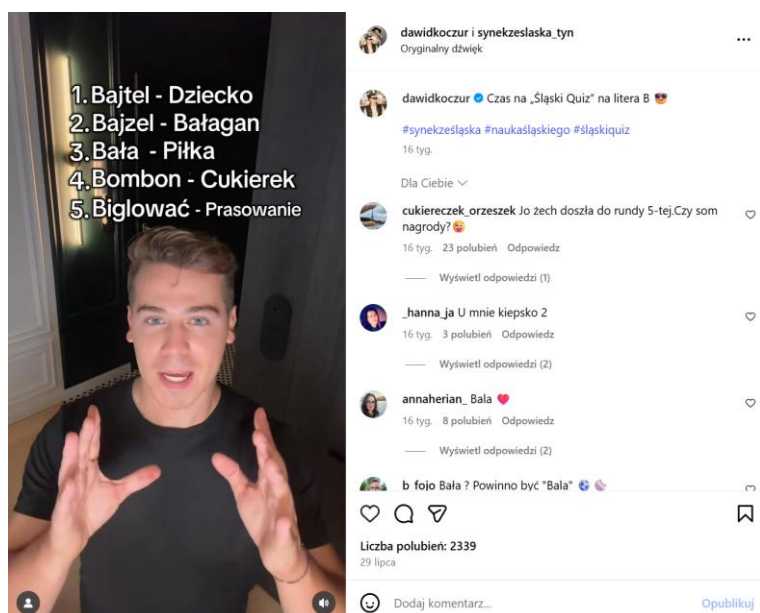
Ryc. 2. Dawid Koczur opowiada o swoim dzieciństwie, używając gwary śląskiej

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DNK5Cg5sTmK/>, dostęp: 22.11.2025

Twórca internetowy w ramach uprawiania turystyki kulturowej często „godo” i zachęca do tego innych, podkreślając, że to nic wstydliwego różnić się językowo czy kulturowo. Ponadto w wywiadach podkreśla, że gwara to tożsamość Ślązaków, której nie zamierza porzucić [Sikorski 2024]. Ponadto Koczur w ramach kultywowania tradycji Śląska w Warszawie, a także w internecie edukuje swoich obserwatorów. Działalność ta polega na tworzeniu materiałów wideo, w których uczy obserwatorów słówek wymawianych gwarą śląską. Format *Śląski Quiz* cieszy się dużym

zainteresowaniem. Prowadzący stosuje zasadę pozwalającą przejść do kolejnego etapu gry, dopiero gdy widz właściwie nazwie gwarą wskazane po polsku słowo lub odgadnie polskie znaczenie słowa zapisanego i wypowiedzianego przez Koczura gwarą.

Zamieszczane przez Synka ze Śląska treści w mediach społecznościowych nadają nowy wymiar i nową wartość gwarze śląskiej. Przykład twórcy pokazuje, jak w pozytywny sposób wykorzystać zasięgi w mediach społecznościowych oraz lokalną rozpoznawalność do promowania kultury i gwary. Choć wielu językoznawców wciąż spiera się, czy gwara śląska może być nazywana językiem, statystyki pokazują, że to Ślązacy stanowią w Polsce najliczniejszą grupę etniczną i zważywszy, chociażby na ten fakt, według naukowców zajmujących się kulturą, powinni mieć swój oficjalny język [Białek 2024]. Potoczne określenie „gwara śląska” stanowi w istocie etnoлект, którym posługują się mieszkańcy Śląska [Białek 2024].

Ryc. 3. Quiz Śląski w wykonaniu Dawida Koczura

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DMSupWSIs73/>, dostęp: 22.11.2025

Zderzenie kultury ze strefą nowych mediów, którym niewątpliwie jest Instagram, wciąż zyskuje na znaczeniu. Konsekwencje tego zdarzenia coraz częściej stają się tematem teoretycznych opracowań, konferencji naukowych, sympozjów czy dyskusji podczas paneli naukowych [Bodzioch-Bryła 2015, s. 29]. W realiach nowych mediów oraz zmieniającej się stylistyki komunikacyjnej Dawid Koczura wykazał wyjątkową kompetencję adaptacyjną. Należy do twórców, którzy przyczynili się do wprowadzenia śląskiej gwary oraz lokalnych elementów kulturowych do przestrzeni mediów

społecznościowych, a także poza nie. Influencer pojawia się bowiem w tradycyjnej telewizji w roli prowadzącego popularne programy takie jak „Taniec z Gwiazdami” czy „Halo tu Polsat”, stosując w nich gwarę.

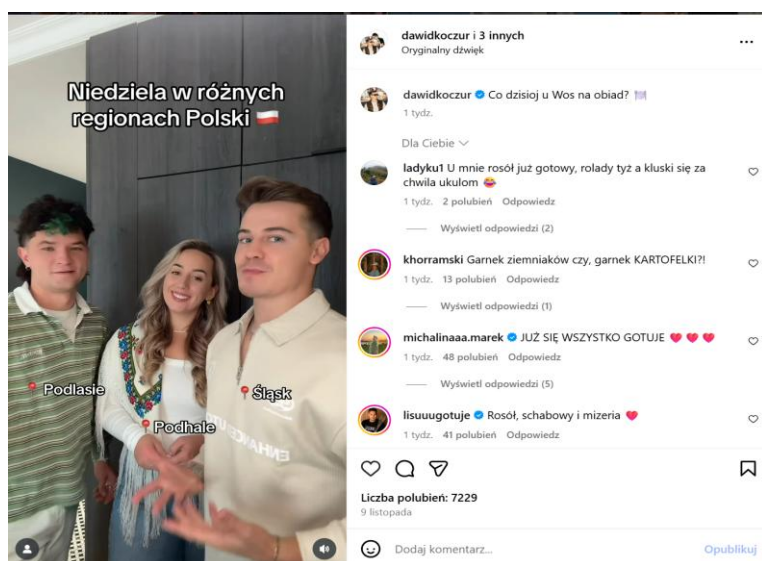
Ryc. 4. Dawid Koczur w roli reportera w programie „Taniec z Gwiazdami”

Źródło: <https://www.instagram.com/p/C4sB4kWoUco/>, dostęp: 22.11.2025

Na przykładzie twórczości Dawida Koczura można zauważyć, że nowe formaty mediowe – zwłaszcza media społecznościowe – stworzyły sprzyjające warunki dla rewitalizacji i funkcjonalnego wykorzystania gwary śląskiej. Twórca, operując środkami charakterystycznymi dla komunikacji cyfrowej (krótkimi formami wideo, dynamicznym montażem czy zabawną narracją), skutecznie zaadaptował regionalną gwarę do środowiska silnie zorientowanego na szybkość, atrakcyjność i interaktywność przekazu. Ponadto jego działalność pokazuje, że gwarę, tradycyjnie kojarzoną z komunikacją potoczną i sferą prywatną, może zostać przekształcona w pełnoprawne narzędzie ekspresji w przestrzeni publicznej nowych mediów. Wprowadzenie śląskiej gwary i kultury w tak intensywny i konsekwentny sposób nie tylko zwiększyło ich widoczność w cyfrowym obiegu treści, lecz także przyczyniło się do poszerzenia dyskursu o lokalnej tożsamości w ramach współczesnych praktyk komunikacyjnych.

Umiejętność sprawnego, efektywnego komunikowania się jest ważna wszędzie tam, gdzie co najmniej dwie osoby pragną przekazać sobie jakąś informację [Aouil, Kajdasz-Aouil 2007, s. 61]. Sieć internetowa, która stanowi środek szybkiego przekazu informacji, stwarza ku temu doskonałą szansę. Za jej pomocą można doskonalić system oświaty i prowadzić „nauczanie na odległość”. Należy zauważyć, że dla wielu to jedyna możliwość zdobycia wiedzy czy wykształcenia, dlatego tak istotne jest, aby treści promowanie w mediach społecznościowych stanowiły wartość dla ogółu [Aouil,

Kajdasz-Aouil 2007, s. 63]. Samo komunikowanie się przez internet z kolei jest sposobem porozumiewania się ludzi, często pochodzących z odrębnych kultur, dodatkowo stanowi narzędzie do zaspokajania wielu potrzeb osobistych człowieka, co nie pozostaje bez wpływu na jego atrakcyjność. Porozumiewanie się w sieci oferuje możliwość otrzymania pomocy, zdobycia wiedzy, uzyskania aprobaty społecznej czy zdobycia kontaktów, co nie byłoby możliwe przy tradycyjnej formie komunikacji i przekazu dziedzictwa kulturowego [Aouil, Kajdasz-Aouil 2007, s. 61]. Synek ze Śląska dzięki swojej działalności na Instagramie nawiązał znajomości z przedstawicielami innych regionów, którzy także promują za pomocą tego medium społeczność kulturową swojego regionu. Są to: Michalina Marek pochodząca z Podhala (Instagram: michalinaaa.marek) oraz Karol Stefanowicz reprezentujący Podlasie (Instagram: koloreko7).

Ryc. 5. Dawid Koczur we wspólnym wideo z Michaliną Marek i Karolem Stefanowiczem

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DQ1I5oEjVjc/>, dostęp: 22.11.2025

Każda z tych postaci stanowi pewnego rodzaju markę, która za pośrednictwem mediów nie tylko opowiada o kulturze, będąc jej częścią, ale także ją sprzedaje [Serwański 2021, s. 10].

Współprace i kontrakty reklamowe

Prowadzenie działalności internetowej wiąże się obecnie także z formą zarabkowania, budowaniem wizerunku czy marki osobistej, co przekłada się na dodatkowy zysk w postaci kontraktów reklamowych, możliwości wzięcia udziału w programach rozrywkowych, czy zwiększania rozpoznawalności poprzez rolę

prowadzącego w programach telewizyjnych, czego przykładem jest Synek ze Śląska. Jego działalność internetowa rozwinęła się w zawrotnym tempie, umożliwiając mu uczestnictwo w programach rozrywkowych, dając szansę przeprowadzania wywiadów z artystami (Justyna Steczkowska) czy współpracę z innymi wpływowymi osobami działającymi w sieci.

Ryc. 6. Współpraca reklamowa Dawida Koczura z marką Dacia

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DM-pJ88I-XT/>, dostęp: 22.11.2025

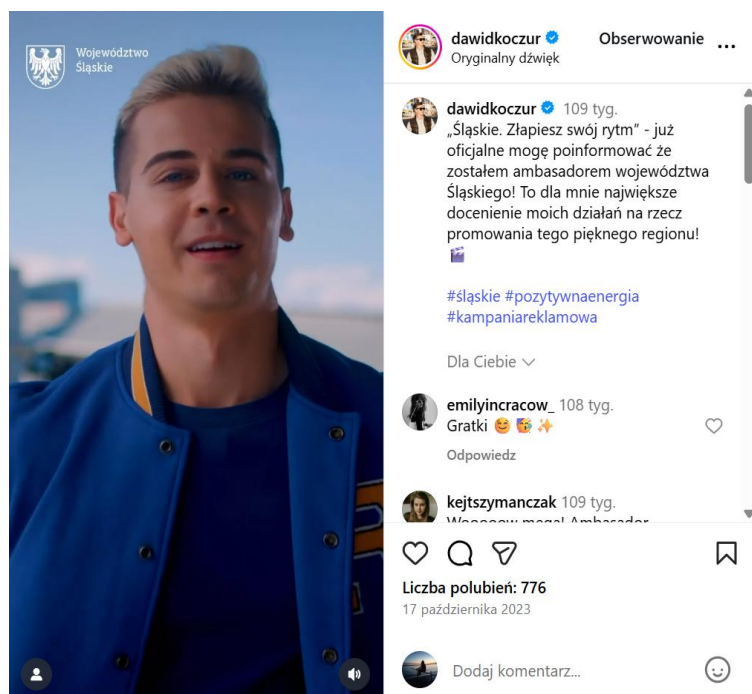
To właśnie autentyczność językowa stała się jego znakiem rozpoznawczym, wyróżniającym go na tle innych twórców współpracujących z mediami. Zarówno w materiałach reklamowych, jak i podczas prowadzonych przez siebie wywiadów, influencer świadomie wykorzystuje gwarę, budując specyficzny, swojski klimat swoich nagrań. Taki styl komunikacji przyciąga odbiorców spragnionych naturalności i sprawia, że jego treści zyskują unikalny charakter, który przekłada się na ich popularność oraz kolejne propozycje współpracy.

Ambasadorstwo Śląska

Konsekwencja w działaniu i systematyczne praktykowanie turystyki kulturowej doprowadziły twórcę do zbudowania rozpoznawalnej marki osobistej, a w rezultacie – do osiągnięcia takiej popularności, która otworzyła mu drogę do uzyskania prestiżowego tytułu Ambasadora Województwa Śląskiego w ramach kampanii „Śląskie. Złapiesz swój rytm”. Wyróżnienie to trafia do osób szczególnie związanych z regionem – zarówno emocjonalnie, poprzez wieloletnią identyfikację z lokalną kulturą, jak

i biograficznie, dzięki śląskim korzeniom. Wybrani ambasadorzy odgrywają ważną rolę w promowaniu unikatowego dziedzictwa regionu, wspierają lokalne inicjatywy oraz przyczyniają się do budowania nowoczesnego wizerunku Śląska jako miejsca autentycznego, różnorodnego i dynamicznego [Śląskie 2025]. Obok Dawida Koczura Śląsk reprezentuje również raper Rahim – artysta, który od urodzenia mieszka na Śląsku i konsekwentnie podkreśla swoje przywiązanie do regionu zarówno w twórczości muzycznej, jak i w działalności społecznej. Jego obecność w gronie ambasadorów dodatkowo wzmacnia przekaz kampanii, łącząc tradycję z nowoczesnością oraz pokazując, że śląska tożsamość może być inspiracją dla różnych środowisk i form ekspresji artystycznej.

„Mam w sobie potrzebę dzielenia się tym, co uważam za wartościowe. Ten profil zrodził się tak naprawdę przez częste pytania – «O jesteś ze Śląska! Powiedz coś po Waszemu!». I z jednej strony miałem już tego dosyć, a z drugiej uznałem, że nagram kilka materiałów po śląsku, aby przy kolejnym tego typu pytaniu móc powiedzieć, że zapraszam na swój profil – tam można sobie posłuchać prawdziwej godki. Okazało się, że, te materiały tak się spodobały, że Synek ze Śląska został na dłużej. I tak, im więcej nagrywałem, im częściej czytałem komentarze, tym bardziej miałem poczucie misji. Okazało się, że jest duża grupa ludzi, która po prostu wstydzi się gwary. I to jest moja największa misja, żeby przede wszystkim trafić do samych Ślązaków i pokazać im, że znajomość naszej godki to nie wada, a ogromna zaleta. Godomy po polsku i po śląsku!” [Kolawa 2025] – tak Dawid Koczur wspomina początki swojej działalności, która doprowadziła go do stania się ambasadorem Śląska.

Ryc. 7. Dawid Koczur ogłasza ambasadorstwo województwa śląskiego

Źródło: <https://www.instagram.com/p/CygesHEMNiN/>, dostęp: 22.11.2025

Aktywizm przeciw stereotypom

Twórca podkreśla, że jednym z kluczowych celów jego działalności komunikacyjnej jest wyeliminowanie istniejących w dyskursie publicznym stereotypów dotyczących Śląska i jego mieszkańców. Chodzi tu przede wszystkim o często karykaturalne przedstawienia, takie jak wizerunek Ślązaka sprowadzony do figury górnika w kasku czy narracje odwołujące się do wizji starego, monolitycznego Śląska. Tego typu uproszczone reprezentacje, silnie zakorzenione w medialnych oraz kulturowych schematach interpretacyjnych, wpływają na postrzeganie regionu jako przestrzeni jednowymiarowej i homogenicznej, co nie odpowiada jego współczesnej, wielowymiarowej rzeczywistości.

W swojej działalności medialnej influencer wykorzystuje narzędzia charakterystyczne dla komunikacji cyfrowej – humor, autentyczność, elementy storytellingu oraz osobiste doświadczenia – aby prowadzić proces „odczarowywania” swojej małej ojczyzny. Jego narracja sprzyja redefinicji śląskiej tożsamości, akcentując różnorodność kulturową, złożoność społeczno-ekonomiczną oraz modernizacyjny potencjał całego województwa śląskiego. Poprzez ukazywanie codzienności mieszkańców, współczesnej infrastruktury, nowych sektorów gospodarki i wielkomiejskiego stylu życia, Dawid Koczur konsekwentnie buduje alternatywny

obraz Śląska jako regionu nowoczesnego, dynamicznie rozwijającego się i zakorzenionego w żywej, a nie skostniałej tradycji. Tak prowadzony aktywizm komunikacyjny przyczynia się do poszerzania społecznej świadomości i przeciwdziała tworzeniu nowych stereotypów, jednocześnie wzmacniając pozytywny, zróżnicowany i bardziej adekwatny wizerunek Śląska w internetowej debacie publicznej.

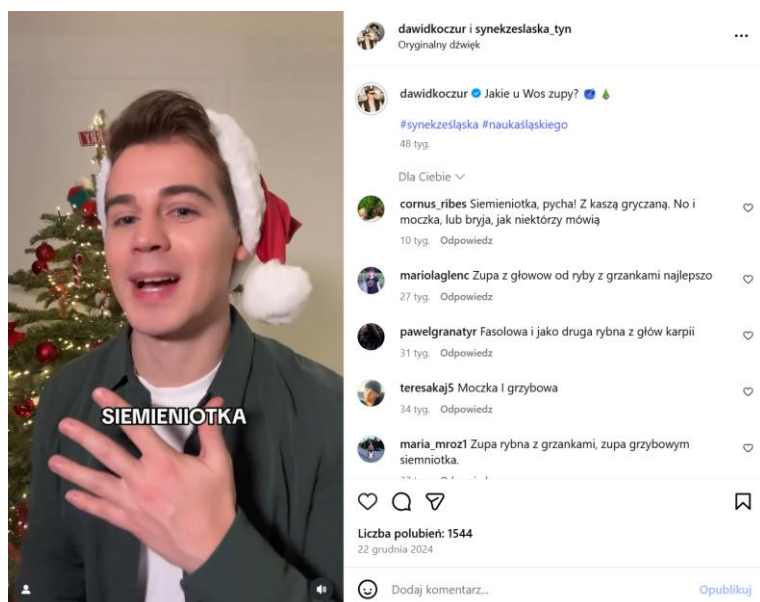
Kultura Śląska w codziennym kontekście

W swoich przekazach medialnych Dawid Koczur konsekwentnie łączy elementy tradycyjne z nowoczesnymi praktykami życia codziennego, co pozwala na wielowymiarowe odczytanie współczesnej śląskiej tożsamości. Tradycja manifestuje się w gwarze regionalnej, kulinariach charakterystycznych dla Śląska oraz lokalnych obrzędach i świętach – np. poprzez przywoływanie śląskiego geburstagu (urodzin) czy śląskich potraw świątecznych, takich jak moczka, makówki czy siemieniotka, a także tradycyjnych klusek śląskich.

Ryc. 8. Rodzice Dawida Koczura przygotowują tradycyjny śląski deser wigilijny – makówki

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DD9tYaPoZvy/>, dostęp: 29.11.2025

Ryc. 9. Dawid Koczur prezentuje, jakie zupy pojawiają się na śląskim stole wigilijnym

Źródło: https://www.instagram.com/p/DD3_47OoWqA/, dostęp: 29.11.2025

Ryc. 10. Dawid Koczur prezentuje przepis na tradycyjne kluski śląskie

Źródło: <https://www.instagram.com/p/CoG1bJ9I1hL/>, dostęp: 29.11.2025

Z kolei elementy nowoczesne obejmują ukazywanie codziennych doświadczeń młodego pokolenia mieszkańców regionu, ich stylu życia, zainteresowań i sposobów korzystania z przestrzeni miejskich, co w połączeniu z tradycją tworzy narrację spójną, a jednocześnie dynamiczną. Tego rodzaju praktyka komunikacyjna ma wymiar nie tylko edukacyjny, lecz także aksjologiczny i tożsamościowy. Poprzez zestawienie tradycji i współczesności Koczur demonstruje, że śląska kultura nie jest zamkniętym artefaktem historycznym, lecz zjawiskiem żywym, elastycznym i adaptującym się do

warunków współczesnych. Jego przekaz wskazuje na procesy kulturowej kontynuacji oraz transformacji, w których elementy dziedzictwa regionalnego zostają reinterpretowane w kontekście nowych doświadczeń społecznych, ekonomicznych i technologicznych. W ten sposób podkreślana jest trwałość śląskiej tożsamości przy jednoczesnym pokazaniu jej zdolności do ewolucji. Zagadnienie to skłania do szerszych badań m.in. współczesnej kultury regionalnej i mechanizmów utrwalania tożsamości kulturowej w obliczu modernizacji i globalizacji.

Ryc. 11. Dawid Koczur w wideo dotyczącym nazewnictwa ubioru w gwarze śląskiej

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DQd7jpsjYEN/>, dostęp: 22.11.2025

Pielęgnowanie relacji rodzinnych

Relacje rodzinne stanowią fundamentalny wymiar życia społecznego i kulturowego, odgrywając istotną rolę w procesie socjalizacji, kształtowania tożsamości oraz utrwalania norm i wartości. W przypadku Dawida Koczura życie rodzinne nie funkcjonuje jedynie w sferze prywatnej, lecz jest integralnie powiązane z jego działalnością medialną i promocją kultury regionalnej. Twórca często eksponuje w swoich treściach codzienne sytuacje rodzinne, tradycje przekazywane z pokolenia na pokolenie oraz obyczaje świąteczne i kulinarne, które mają charakter wspólnotowy i symboliczny. Pielęgnowanie relacji rodzinnych w tym kontekście ma kilka istotnych wymiarów: po pierwsze, wzmacnia poczucie przynależności i tożsamości kulturowej, szczególnie w odniesieniu do dziedzictwa śląskiego, którego elementy (gwara, tradycyjne potrawy, zwyczaje świąteczne) są przekazywane w rodzinie. Po drugie, relacje rodzinne stanowią przestrzeń, w której kształtują się kompetencje społeczne

i emocjonalne, a także wzorce zachowań komunikacyjnych, które twórca następnie adaptuje w swojej działalności *online*. Dzięki temu media społecznościowe stają się rozszerzeniem tradycyjnego kontekstu rodzinnego, w którym wartości, narracje oraz praktyki kulturowe są komunikowane szerszej publiczności.

Warto podkreślić, że w twórczości Koczura relacje rodzinne nie są traktowane wyłącznie jako element nostalgiczny, lecz także jako narzędzie integracyjne i edukacyjne. Przez ukazywanie wspólnego gotowania, przygotowywania świąt czy codziennych sytuacji rodzinnych, twórca kreuje obraz rodziny jako podstawowej jednostki społecznej, w której tradycja spotyka się z nowoczesnością. Takie podejście sprzyja budowaniu więzi między pokoleniami i utrwalaniu regionalnej tożsamości w sposób żywy i interaktywny. Ponadto eksponowanie wartości rodzinnych w mediach społecznościowych przyczynia się do wzmacniania społecznego kapitału twórcy. Publiczne dzielenie się doświadczeniami rodzinnymi zwiększa autentyczność, sprawia także, że użytkownicy zaczynają rozumieć, że nie należy wstydzić się swojej rodziny, pochodzenia czy przekazywanych wartości.

Ryc. 12. Dawid Koczur idzie z mamą na geburstag dziadka, czyli urodziny

Źródło: <https://www.instagram.com/p/DLfjuXuoL2M/>, dostęp: 29.11.2025

Statystyki działalności Dawida Koczura

Działalność Dawida Koczura, znanego jako „Synek ze Śląska”, charakteryzuje się wysokim poziomem oddziaływania w przestrzeni mediów społecznościowych, co jest odzwierciedleniem zarówno jego popularności, jak i skuteczności w komunikacji kulturowej. Na platformach takich jak Instagram, TikTok czy Facebook, Koczur

zgrupował znaczące grono odbiorców: na Instagramie jego konto obserwuje ponad 135 000 użytkowników, natomiast na TikToku liczba obserwujących oscyluje w granicach 165 000. Wybrane filmiki osiągają ponad milion wyświetleń, co wskazuje na wysokie zaangażowanie i rezonans przekazu kulturowego wśród różnych grup odbiorców. Analiza jego działalności pokazuje, że popularność nie wynika jedynie z ilości publikowanych treści, ale przede wszystkim z jakości narracji – autentyczności, humoru oraz osadzenia w kontekście.

Śląsk.pl / kultura

Dawid Koczur – Synek ze Śląska – godo na Tik-Toku. Jego filmiki mają ponad milion wyświetleń

Martyna Urban

10/06/2023 - 08:00

Ma na Tik-Toku blisko 76 tysięcy obserwujących. Jego filmik, w którym pyta go o to, co po śląsku oznacza słowo "jo", ma ponad milion wyświetleń. Dawid Koczur pochodzi z Łędzin, a od 8 lat mieszka w Warszawie. Od pół roku prowadzi Tik-Toka po śląsku. Po co? – *Zdałem sobie sprawę, że w ten sposób mogę walczyć z głęboko zakorzenionymi stereotypami* – podkreśla Koczur.

Ryc. 13. Nagłówek artykułu o Dawidzie Koczurze

Źródło: Urban 2023

Różnice społeczne i kulturowe często stanowią istotną barierę w procesie współpracy i podejmowania interakcji międzygrupowych. W literaturze z zakresu socjologii i antropologii kulturowej podkreśla się, że asymetria w kapitale społecznym, ekonomicznym czy kulturowym może ograniczać efektywny przepływ komunikacji między grupami społecznymi. W praktyce komunikacja interpersonalna i międzygrupowa osiąga najwyższą skuteczność w obrębie homogenicznych grup, które charakteryzują się wspólnym językiem, zbliżonym poziomem kapitału materialnego, podobnym systemem wartości, a także wspólnym dziedzictwem kulturowym czy religijnym [Gierszewski i in. 2020, s. 91]. Na tej podstawie można by przypuszczać, że osoby posługujące się gwarą śląską, prowadzące działalność kulturową w obrębie specyficznego kodu językowego i kulturowego, oddziaływałyby głównie w ramach własnej wspólnoty etnicznej lub kulturowej. Tymczasem przypadek Dawida Koczura

pokazuje, że dzięki wykorzystaniu mediów społecznościowych możliwe jest znaczne poszerzenie zasięgu komunikacji ponad tradycyjne granice kulturowe i społeczne. Platformy takie jak Instagram umożliwiają dotarcie do odbiorców różniących się pod względem poglądów, religii, stylu życia, a także doświadczeń społeczno-kulturowych. Media społecznościowe stają się zatem przestrzenią wirtualnego spotkania przedstawicieli licznych grup społecznych, którzy w codziennym życiu mogliby mieć ograniczone możliwości komunikacyjne z powodu różnic w wartościach, przekonaniach lub statusie społecznym. W tym kontekście działalność Koczura stanowi przykład skutecznego wykorzystania potencjału mediów cyfrowych do tworzenia przestrzeni inkluzywnej, w której regionalna tożsamość – w tym przypadku śląska – może funkcjonować jako medium łączące a nie dzielące społeczności.

Należy zauważyć, że działalność twórcy wskazuje na rosnącą rolę nowych mediów jako narzędzi umożliwiających międzykulturową komunikację i oddziaływanie kulturowe w wymiarze ponadlokalnym. Dzięki temu regionalna kultura staje się nie tylko obszarem zachowania tradycji, lecz także dynamicznym narzędziem edukacyjnym i integracyjnym, które sprzyja budowaniu świadomości kulturowej wśród odbiorców spoza Śląska. Jednocześnie tego rodzaju promocja regionu może przyczynić się do zwiększenia ilości odwiedzin Śląska przez turystów kulturowych.

Rola mediów społecznościowych w promocji dziedzictwa kulturowego

Rozważania na temat turystyki kulturowej należy prowadzić także w kontekście analizy roli mediów społecznościowych jako narzędzia promowania kultury regionu. Media społecznościowe pełnią współcześnie funkcję istotnego wsparcia w procesach popularyzacji i ochrony dziedzictwa kulturowego. Ich znaczenie wynika z kilku kluczowych aspektów: zasięgu, interaktywności, możliwości tworzenia treści multikulturowych oraz niskiego progu dostępu dla użytkowników. Dzięki tym cechom platformy takie jak Instagram, TikTok czy YouTube umożliwiają szerokie dotarcie do różnych grup społecznych, niezależnie od bariery geograficznej, ekonomicznej czy kulturowej. Z perspektywy teorii komunikacji kulturowej media społecznościowe mogą być rozumiane jako przestrzeń dialogu między tradycją a współczesnością. Literatura przedmiotu pozwala dostrzec założenie, że komunikowanie masowe, którym niewątpliwie jest działalność na Instagramie czy innych mediach społecznościowych, jest silnie powiązane z szeroką rzeczywistością społeczną i kulturą. Nie sposób zatem

analizować działania mediów, odrywając je od szerszego kontekstu kulturowego [Mrozowski 2001, s. 10].

Twórcy, tacy jak Dawid Koczur, wykorzystują platformy cyfrowe do prezentacji elementów regionalnej tożsamości – gwary, obrzędów, kulinariów czy lokalnych zwyczajów w sposób atrakcyjny i przystępny dla młodszych pokoleń. Interaktywność mediów społecznościowych pozwala nie tylko na jednostronną transmisję wiedzy, ale także na aktywne uczestnictwo odbiorców poprzez komentarze, udostępnienia, a także tworzenie treści w odpowiedzi, co sprzyja procesowi współtworzenia i reinterpretacji dziedzictwa kulturowego.

Ponadto warto podkreślić, że media społecznościowe umożliwiają dekonstrukcję stereotypowych wizerunków kulturowych i rewizję tradycyjnych narracji historycznych. W kontekście Śląska, działalność Dawida Koczura pokazuje, że regionalna kultura przedstawiona w literaturze jako uprawa, pielęgnacja, hodowla [Zachariasz 2001, s. 24] nie musi być postrzegana wyłącznie jako zamknięty, historyczny zbiór praktyk, lecz może funkcjonować w sposób dynamiczny, adaptując się do współczesnych form komunikacji i stylów życia. Zastosowanie języka wizualnego, humoru oraz narracji osobistej sprawia, że dziedzictwo kulturowe staje się przystępne i atrakcyjne dla odbiorców spoza pierwotnej wspólnoty kulturowej, zwiększając tym samym świadomość i zainteresowanie regionalnymi tradycjami. Z perspektywy socjologii mediów i antropologii cyfrowej, media społecznościowe pełnią także funkcję platformy służącej integracji. Umożliwiają spotkanie różnych grup społecznych w jednym wirtualnym środowisku, w którym asymetrie społeczne i kulturowe mogą zostać złagodzone poprzez wspólną interakcję wokół treści kulturowych. W tym sensie media cyfrowe stają się instrumentem nie tylko promocji i edukacji, lecz także dialogu międzykulturowego, w którym regionalne dziedzictwo odgrywa rolę zarówno źródła wiedzy, jak i katalizatora interakcji społecznej.

Problemy współczesnych mediów w drodze do promocji kultury

Analiza jakościowa działalności Dawida Koczura, a także analiza ogólna rynku mediów pozwala na stwierdzenie, że promocja dziedzictwa kulturowego w przestrzeni cyfrowej wymaga od twórców i mediów nie tylko znajomości tradycji, lecz także zrozumienia zasad funkcjonowania współczesnych platform komunikacyjnych. W dobie dynamicznie zmieniających się trendów oraz silnej konkurencji medialnej, działania tego typu napotykają na szereg wyzwań.

Jednym z głównych problemów jest utrwalone postrzeganie tradycji jako elementu przestarzałego, nienadążającego za współczesnością. Wśród młodszych odbiorców kultura regionalna bywa często kojarzona z czymś archaicznym lub nieatrakcyjnym. Media i influencerzy winni zatem umiejętnie reinterpretować dziedzictwo, tak aby pokazać je jako żywe, aktualne i zgodne ze współczesnymi stylami komunikacji. Wymaga to dużej kreatywności, kompetencji narracyjnych oraz zdolności budowania przekazu na styku tradycji i nowoczesności.

W erze kultury wizualnej i krótkich formatów wideo kluczowe jest dostosowanie treści do sposobów odbioru charakterystycznych dla użytkowników mediów społecznościowych. *Storytelling*, grafika, memy, materiały wideo czy formy interaktywne powinny równocześnie przekazywać wartość edukacyjną i angażować. Zachowanie równowagi między rzetelnością przekazu a atrakcyjnością formy stanowi jedno z najczęstszych wyzwań dla twórców promujących kulturę.

Na platformach społecznościowych codziennie publikowane są miliony treści, co powoduje ogromną konkurencję i niejednokrotnie walkę o uwagę odbiorców. Twórcy zajmujący się kulturą muszą więc nie tylko tworzyć oryginalne materiały, ale także stosować strategie pozwalające na zwiększenie zasięgów. Bez tego trudno dotrzeć do szerokich grup odbiorców, zwłaszcza młodego pokolenia.

Wraz ze wzrostem popularności twórców promujących dziedzictwo pojawia się ryzyko spłylenia przekazu lub komercjalizacji kultury. Utrzymanie równowagi między atrakcyjnością materiałów, potrzebami algorytmów, a rzetelnym przedstawianiem tradycji stanowi jedno z najważniejszych etycznych i praktycznych wyzwań współczesnych mediów.

Promocja dziedzictwa nie polega wyłącznie na prezentacji treści, lecz wymaga również animowania społeczności, zachęcania do aktywnego uczestnictwa i współtworzenia kultury. Dobrymi praktykami okazują się być projektowane działania interaktywne (quizy, wyzwania, relacje z wydarzeń, serie edukacyjne), które pobudzają odbiorców do refleksji i działania. To jednak wymaga większych nakładów pracy, konsekwencji i umiejętności budowania dialogu w przestrzeni cyfrowej.

Zakończenie

Analiza działalności Dawida Koczura, znanego w mediach społecznościowych jako Synek ze Śląska, pozwala dostrzec, jak nowoczesne media stają się istotnym narzędziem promocji i reinterpretacji kultury regionalnej. Poprzez świadome

wykorzystanie platform takich jak Instagram influencer nie tylko popularyzuje gwara i tradycje Śląska, ale również wprowadza je w kontekst współczesnej kultury cyfrowej. Przeprowadzone studium przypadku pozwoliło sformułować kilka kluczowych wniosków:

- Media społecznościowe stanowią narzędzie edukacyjne i promocyjne. Profil Synka ze Śląska pokazuje, że Instagram może służyć nie tylko rozrywce, lecz także popularyzacji lokalnego języka i obyczajów. Krótkie formy wideo, humor i interaktywne treści ułatwiają przyswajanie wiedzy o kulturze Śląska w sposób przystępny dla nie tylko młodej publiczności.
- Za pomocą mediów społecznościowych można zredefiniować kulturę regionalną. Dawid Koczur łączy tradycyjne elementy śląskiej kultury (gwara, potrawy, zwyczaje) z nowoczesnymi mediami i globalnymi trendami, tworząc dynamiczną, aktualną formę ekspresji regionalnej tożsamości. W ten sposób kultura Śląska nie tylko jest chroniona, ale także „ożywiana” i przystosowywana do współczesnych realiów.
- Instagram stanowi narzędzie pozwalające wzmocnić tożsamość i przeciwdziałać stereotypom. Działalność twórcy internetowego ukazuje, że media społecznościowe mogą stanowić przestrzeń do redefinicji wizerunku regionu. Poprzez autentyczne przedstawienie codziennego życia Ślązaków i humorystyczne formy przekazu, Dawid Koczur przeciwdziała uproszczonym i często stereotypowym wyobrażeniom o Śląsku i jego mieszkańcach.
- Autentyczność się opłaca i daje potencjał współpracy z instytucjami. Funkcja ambasadora województwa śląskiego pokazuje, że współpraca influencerów z lokalnymi instytucjami może skutecznie zwiększać zasięg działań promujących kulturę regionalną, łącząc autentyczność przekazu z celami strategicznymi promocji turystycznej i kulturalnej.

Reasumując, działalność Dawida Koczura jest przykładem skutecznego wykorzystania mediów społecznościowych do promocji i reinterpretacji kultury Śląska. W dobie cyfryzacji i globalizacji media cyfrowe stają się przestrzenią nie tylko dla rozrywki, lecz także dla kształtowania tożsamości regionalnej i popularyzacji dziedzictwa kulturowego w sposób innowacyjny i angażujący, co starano się dowieść w niniejszym artykule. Przeprowadzone badania zachęcają do dalszych eksploracji wykorzystania mediów w turystyce kulturowej, zwłaszcza wobec faktu, że analiza

dotyczyła wyłącznie treści online, bez analizy danych o faktycznych zachowaniach turystycznych.

Bibliografia

- Abidin C., 2018, *Internet Celebrity: Understanding Fame Online*, Emerald Group Publishing, UK
- Aouil B., Kajdasz-Aouil M., 2007, *Internet jako środowisko komunikacyjne*, [w:] *Kultura i język mediów*, M. Tanaś (red.), Wyższa Szkoła Pedagogiczna ZNP, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków
- Bodzioch-Bryła B., 2015, *Z nowymi mediami „w kulturze” i „o kulturze”. Scenariusze zajęć edukacji medialnej dla nauczycieli*, Wydawnictwo WAM, Kraków
- Gierszewski J., Drabik K., Pieczywok A., 2020, *Bezpieczeństwo kulturowe w trakcie zmian społecznych*, Difin, Warszawa
- Jastrzębski J., 2011, *Nowe media i stare wartości*, [w:] *Nowe media w systemie komunikowania: edukacja, cyfryzacja*, M. Jeziński (red.), Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń
- Jędrusiak T., 2008, *Turystyka kulturowa*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa
- Łobożewicz T., Bieńczyk G., 2001, *Podstawy turystyki*, Wyższa Szkoła Ekonomiczna, Warszawa
- Marciszewska B., 2002, *Společno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju turystyki kulturowej w Polsce*, „Problemy Turystyki i Hotelarstwa”, nr 3, s. 5-9
- Mrozowski M., 2001, *Media masowe. Władza, rozrywka, biznes*, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa
- Pabian B., 2006, *Atrakcje turystyczne Polski. Walory kulturowe*, Wyższa Szkoła Hotelarstwa i Turystyki, Częstochowa
- Sareło Z., 2000, *Media w służbie osoby. Etyka społecznego komunikowania*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń
- Serwański T., 2021, *Marketing kulturowy. Społeczno-kulturowe aspekty komunikacji marek w Polsce*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa
- Zachariasz A. L., 2001, *Kultura. Jej status i poznanie*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów

Materiały internetowe

- Białek A., 2024, *Język śląski czy gwara śląska. Trwa spór językoznawców i działaczy*, „National Geographic Polska”, 29.05, [online:] <https://www.national-geographic.pl/historia/gwara-slaska-jest-mowa-ktorej-nie-sposob-pomylic-z-zadna-inna/>, dostęp: 22.11.2025
- Kolawa J., 2025, *Synek ze Śląska rządzi w internecie*, [w:] Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach, 30.08, [online:] <https://rig.katowice.pl/synek-ze-slaska-rzadzi-w-internecie/>, dostęp: 22.11.2025
- Richards G., 2018, *Cultural tourism: A review of recent research and trends*, [online:] <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1447677018300755>, dostęp: 14.12.2025, doi: 10.1016/j.jhtm.2018.03.005
- Sikorski D., 2024, *Dawid Koczur: gwara to tożsamość Ślązaków*, [w:] Polskie Radio Czwórka, 12.12, [online:] <https://www.polskieradio.pl/10/11054/artykul/3458196,dawid-koczur-gwara-to-tozsamosc-slazakow>, dostęp: 22.11.2025

Śląskie, 2025, *Śląskie. Mój dom*, [w:] Województwo Śląskie, [online:] <https://www.slaskie.pl/content/slaskie-zlapiesz-swoj-rytm>, dostęp: 22.11.2025

Urban M., 2023, *Dawid Koczur – Synek ze Śląska – godo na Tik-Toku. Jego filmiki mają ponad milion wyświetleń*, [w:] ŚlazaG.pl, 10.06, [online:] <https://www.slazag.pl/dawid-koczur---synek-ze-%C5%9Bl%C4%85ska---godo-na-tik-toku.-jego-filmiki-maj%C4%85-ponad-milion-wy%C5%9Bwietle%C5%84>, dostęp: 22.11.2025

Media as a tool for promoting and reinterpreting Silesian culture, as exemplified by the influencer Dawid Koczur — Son of Silesia

Abstract: The aim of this work is to analyze the activities of Dawid Koczur, known as “Son of Silesia,” on social media, including Instagram. The study explores social media as an accessible tool and the popularization of contemporary Silesian culture. The work utilizes qualitative features based on online communication to present elements of regional heritage, such as Silesian dialect, customs, and traditions. The work also considers the growing importance of online creators in shaping cultural attitudes, changes in the way regional content is consumed, and the role of humor, authenticity, and personal narrative in building cultural messages. The collected data allowed us to assess the extent to which Synek ze Śląska’s activities contributed to the consolidation and popularization of Silesian identity, expanding audience knowledge about the region, and shaping a positive image of Silesia in the public sphere. The research, conducted between January and September 2025, included a content analysis of Dawid Koczur's Instagram profile as a case study. The analysis of Dawid Koczur’s online activity demonstrated that social media is a valuable tool for promoting Silesian local culture. However, it was noted that this process may face challenges, such as maintaining authenticity, building a loyal audience, and consistently publishing content in the face of dynamic competition.

Key words: Silesia, silesian dialect, cultural tourism, tradition